

Zygmunt Brzezinski

Ur. 12 stycznia 1926 r. w Błoniu (woj. warszawskie).

W 1944 r. założyciel i jeden z redaktorów tygodnika harcerskiego "OGNISKO", w którym ukazały się jego pierwsze utwory poetyckie o charakterze patriotycznym i artykuły "ku pokrzepieniu serc".

Po zakończeniu wojny studia na Politechnice Warszawskiej przerwane aresztowaniem i więzieniem za działalność w ruchu oporu (plutonowy podchorąży, dowódca drużyny w 10 pułku piechoty Armii Krajowej).

Po roku 1956 zakończenie studiów i praca w dziedzinie elektroniki jądrowej w Polsce, a od roku 1962 w Międzynarodowej Agencji Atomowej w Wiedniu, na Cejlonie i w Indiach. 1967 Wykłady zlecone w Tehran University Nuclear Centre. W Austrii praca w firmach Schrak i Siemens.

Zygmunt Brzeziński jest członkiem Nowojorskiej Akademii Nauk.

Po przejściu na emeryturę w roku 1988 prasa polonijna i kabarety często korzystały z umieszczonych na stronach domowych autora artykułów i fraszek. Strony te znalazły wdzięcznych czytelników w kraju i w środowiskach polskich za granicą.

Debiut literacki: FRASZKI, w roku 2007 znalazł uznanie w kołach literackich Polonii Wiedeńskiej.

Zygmunt Brzezinski jest członkiem Związku Pisarzy Polskich na Obczyźnie w Londynie.

Felietony i epigramy Brzezinskiego ukazywały się w Pamiętniku Literackim Związku Pisarzy w Londynie, oraz w kilku książkach autora.

Wybór poezji

O sobie samym

Byłeś malutki
Jesteś duży.
Być dużym, jeszcze ci się znuży.
Będziesz się miotał na życia scenie.
Będziesz bełkotał, mając natchnienie
I bez oklasków, wśród wiecznej ciszy,
Wyjdiesz spokojnie za kulisy.

Karp

Z malutkiej kuleczki, to nie żart,
Wyprysnął do wody malutki karp.
Miał oczy, lecz jeszcze nie miał ości.
Miał ½ milimetra długości.

Mijają lata w słońcu i w burzy,
Z małego karpia zrobił się duży.
Mijają lata, jak wiatru tchnienie.
Zbliża się Boże Narodzenie.

.

Nowy Rok

Żal mi Starego Roku.
Odchodzi w nicość, w nirwanę.
Zostawia ślady w pamięci,
rozmyte i rozmazane,
Lecz Nowy Rok powitajmy.
On życie na lepsze nam zmieni.
Nie będzie wojen i głodu,
pożarów i epidemii.
Nie będzie trzęsienia ziemi.
Wesoło popłynie nam czas.
Nieszczęście w szczęście się zmieni,
A może nie będzie i nas?

Nostalgia

Przybłąkała się do serca melodia,
w oczach stanęły łzy.
Przypomniały się lata szalone
i ty.

Wigilia

Podnieś rękę Boże Dziecię
I daj nam więcej niż mamy.
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
A my ciągle żądamy.
Ma granice Nieskończony?
Wiemy, że jest bez granic.
Modlimy się i błagamy
I wszystko na nic.

Dziecinna eschatologia

Kiedy świat w nicość się zamieni,
Gwiazdy, planety, w czerń rozległą,
Zostanie Bóg i ci, zbawieni
I wielkie, przeogromne piekło.

Idę zapytać się mamusi,
Czy tak być musi?

Ars poetica

Jak pisać dobre wiersze? Tak sobie myślałem
I doszedłem do wniosku – tylko wierszem białym.
Wiersz biały, tym się różni od wiersza czarnego,
Że łatwiejszy w obsłudze, a jeszcze do tego,
Każdą treść może zmieścić albo treści kilka,
Pod warunkiem, że będzie pisany w linijkach.
Te linijki są ważne, bo bez nich, o zgrozo!
Przyłapiemy się na tym, że piszemy prozą!

Unikać dużych liter, znaków przestankowych
I oprócz słów normalnych używać słów nowych.
Wiersz biały zapamiętać, to sztuka dla sztuki.
Starszym ludziom potrzeba bardzo tej nauki.
Uczenie się rozwija im inteligencję.
Biały wiersz zapamiętać – pomniejsza demencję.
Mimo to, ma być krótki, jak nagłe olśnienie,
By przyszłym czytelnikom oszczędzić znudzenie.
Czytelnikom, nawykłym jeszcze do melodii,
Do rymów, do krawatów i kantów u spodni.
Już dużo napisałem. Kończę ten teater.
*Iam, iam non faciam versus carissima mater*¹.

Naśladowanie Chrystusa

„Przyjdźcie do mnie wszyscy,
Którzy obciążeni jesteście
A ja was pokrzepię”

.
Przybądźcie do nas
Na łódkach
Na samolotach
Pod podłogą ciężarówek
A my wam damy
Mieszkania
Pieniądze
Wybudujemy dla was meczety
i usuniemy krzyże z naszych szkół.

Afryka

Na śmietnikach Afryki
Okaleczone intymnie kobiety
Zbierają, co się da zjeść
Lub sprzedać.
Drapacze chmur

---

¹ Tak miał krzyczeć Owidiusz na matki kolanie, gdy za pisanie wierszy sprawiała mu łanie.

Kryją w sobie
Bogactwo i pychę.
Daleko słysząc strzały.
Allah jest wielki.
Idziemy do Europy!
Tam każdy ma dom i samochód.

Pan Twardowski

Na rożku księżycy,
Zręczną równowagą,
Powiesił się Twardowski
I wieje jak flagą.

By uspokoić potargane nerwy,
Rozbijał się jak mała,
Buja się bez przerwy.

Walka z moim sumieniem
Bardzo mi dopiekła.
Chyba puszcze się na dół
I spadnę do piekła.

Pacta sunt observanda.
Dałem przecież słowo.
Położyłem krwią podpis
Na skórę wołową.

Wstyd! Śpiewałem godzinki.
Krzyczałem a kysz!
Nie!
Verbum nobile!
Spadam!
*Noblesse oblige.*²

---

² Historia prawdziwa. Amerykanie na księżycu nie znaleźli już Twardowskiego.